

عنوان مقاله:

ارزیابی مشارکت شهروندی در شهرهای جدید ایران با تاکید بر بومی و غیر بومی بودن شهروندان مطالعه موردی: شهر جدید بینالود

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد اجزاء شکوهی - دانشیار گروه جغرافیای دانشگاه فردوسی مشهد

محمد سلمانی مقدم - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه حکیم سبزواری

محمد قنبری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت شهرنشین و نیازمندی به ایجاد مراکز شهری جدید که بتواند جمعیت اضافه شده در شهرهای بزرگ را در خود جای دهد، از عوامل موثر در احداث شهرهای جدید بوده است. با توجه به رشد شهرنشینی در قرن حاضر موضوع ایجاد شهرهای جدید به عنوان یک ضرورت در جهت جذب سرریز جمعیت شهری و به منظور تمرکز زدایی جمعیت و اشتغال در جهان و از جمله در ایران مطرح و اجرا شده است. این پژوهش، به بررسی مشارکت شهروندی در شهر جدید بینالود به عنوان دومین شهر جدید کلان شهر مشهد پرداخته است و روش پژوهش به کار گرفته شده در این مقاله توصیفی تحلیلی می باشد که با توجه به اینکه در این پژوهش از پرسشنامه استفاده شده است برای تحلیل پرسشنامهها از نرم افزار SPSS استفاده گردیده است و حجم نمونه ما برابر با ۳۱۰ نفر می باشد. جمعیت شهر جدید بینالود تا سال ۱۳۹۰ برابر با ۳۸۱۸ نفر می باشد که بیانگر تحقق ۵/۶۶ درصدی جمعیت این شهر جدید می باشد. با توجه به اینکه اکثریت جمعیت شهر جدید بینالود بومی منطقه (روستایاوارشک و فخرداوود) هستند، تمایل کمی به ترک این شهر جدید دارند. نتایج مستخرج از پرسشنامه بیانگر این مطلب است که ساکنین این شهر جدید، اعتقاد زیادی به بحث مشارکت در برنامههای شهر جدید بینالود دارند. در نهایت هم پیشنهاداتی از قبیل افزایش کمی و کیفی انواع خدمات، ایجاد عناصر شکل گیری و افزایش هویت شهری بین شهروندان و ... جهت بهبود وضعیت این شهر جدید ارائه شده است

کلمات کلیدی:

مشارکت، بومی، غیر بومی، جمعیت، شهر جدید بینالود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/207971>

